

en Enhedsfront for at udbrede den danske Kultur Syd for Grænsen, og den stærkeste Repræsentant i denne Enhedsfront er den danske Stat med en Gave af 200 000 Kr. Den forvaltes jo nærmest af den højtærede Undervisningsminister, og jeg er overbevist om, at det er virkelig Undervisningsministerens Mening og Stilling, at han ønsker kun dette at fremme dansk Kultur Syd for Grænsen. Men det kan jo slet ikke forhindre, at man alligevel staar i en Front med helt andre Folk. Man skal vide, at denne Enhedsfront rummer to Slags Folk, dem, der vil dette uantastelige: udbrede dansk Kultur, og de andre, der vil paa denne Vej mere.

Det er den anden Linie. Og saa er der noget tredie, og det er det, at man i vide Kredse i Danmark og særlig dernede spekulerer paa det, der skal komme, det, der vil komme — som man mener —, Tysklands fuldstændige Sammenbrud, og det bliver stadig udtalt netop i de Blade dernede, der virker for dansk Kulturs Fremme. Der stod saaledes den 26. Januar 1922 i det samme Blad, jeg nævnte, „Neue Flensburger Zeitung“, en Bemærkning som denne: „Tysk Kultur er i Nedgang, dansk Kultur er i stigende Linie; naar de økonomiske Vanskeligheder, man kæmper med i Danmark for Øjeblikket, er overvundet og Forholdene i Tyskland forværres, som de absolut vil gøre, saa skal den store Spørgen efter Danmark begynde at faa Fart.“ Og et Par Dage efter: „Hvor smukt vilde det være at leve i det frie Danmark, hvor alle Kræfter kan udfolde sig, hvorimod Tyskland er dømt til i uoverskuelige Tider at bære usigeligt tunge Byrder, trængt og indsnævret som det er.“ Det kan man vel kalde Spekulation i Tysklands Nød. Det er denne Spekulation, man benytter for at fremme sine Maal, og det er det, der vækker Harmen i tyske Kredse dernede. Det kan vel enhver dansk Mand ogsaa forstaa, og det maa man tage med i Betragtning. Jeg kan for Resten af mine egne Oplevelser fortælle Dem et lille Træk, der viser helt tydeligt, hvor stærkt eller hvorledes disse Tanker er fremme og driver Værket. Det er ikke længe siden, maaske en eller to Maaneder, jeg fik et Besøg oppe i mit Værelse her i Rigsdagen af Cornelius Petersen. Det var vistnok en Fejltagelse, han kom til mig, han søgte i Grunden det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Men han kom altsaa til mig; vi kom til at tale lidt med hinanden, og i denne

korte Samtale sagde han mig kort og godt: Det vil jo komme, at Tyskland falder fra hinanden i sine forskellige Stammer, og det kommer snart. Han trøstede mig lidt med at sige: Det er jo naturligt, saadan maa det jo komme.

Se, det er disse Tanker, som er fremme, og som støtter disse Bestræbelser. Derfor er jeg overbevist om, at „Heimdal“ har fuldkommen Ret, naar det peger paa en Mand som Cornelius Petersen og siger, at han er Hovedbæreren af disse Kanalstatsplaner. „Heimdal“ ved jo ogsaa nærmere om disse Ting end vi andre, og der har vi atter et Træk, som jeg vil advare det danske Folk imod. Cornelius Petersen staar ikke i den tyske Lejr. Det kan være, De vil sige, at han heller ikke staar i den danske Lejr, men jeg siger, at Cornelius Petersen har staaet danske Politikere meget nær, og det er vel uomstridt. Nu da han bliver ubekvem, siger man, man ikke har med det at gøre. Men man har benyttet saadanne Folk. Man kan tænke meget højere om Cornelius Petersen end om andre, der blev benyttet, f. Eks. afdøde Redaktør Becker, der blev omtalt forleden, og som har spillet en meget uhyggelig Rolle, en Rolle, som vi fra den tyske Side foragter og maa foragte. Han er død, men andre lever. En Mand som Timmermann, der ogsaa kommer fra det tyske Folk, men som vi ikke vil have med at gøre, ham vil man paa dansk Side have med at gøre, idet han skriver stadige Efterretninger til „Nationaltidende“, ogsaa til „Neue Flensburger Zeitung“. Jeg tror ikke, at det danske Folk netop vinder i Agtelse ved at slutte sig sammen med slige Folk, som De godt kan forstaa, vi paa ingen Maade kan agte.

Den tredie Linie er altsaa den Linie, som fører fra Internationaliseringsplanen, den Linie, der kommer fra Slesvig-Parolen, og den Linie, der kommer fra Spekulationen i Tysklands Sammenbrud. Uden at kende det i Enkeltheder er det psykologisk helt naturligt, at saadanne Planer som Kanalstaten kommer frem. Den er i Slægt med Internationaliseringsplanen, den kan godt forbindes med Parolen Slesvig, og naar der spekuleres i Tysklands Sammenbrud, ligger det nær, at man kommer til at tænke paa de Ting, man kan gøre. Jeg fremhæver dette, fordi det paastaas — og det er efter min Mening det rene Vanvid —, at slige Planer har slet ingen Forbindelse med danske Bevægelser, men de kommer fra den tyske Lejr — Pastor Tønnesen og Todsén er jo